I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1931/2006,

20. detsember 2006,

millega kehtestatakse maismaal liikmesriikide välispiiril toimuva kohaliku piiriliikluse eeskirjad ning muudetakse Schengeni konventsiooni sätteid

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 62 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamiselepingu artiklis 251 sätestatud korras[1]

[1] Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni teatises “Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiride integreeritud haldamise suunas” rõhutati vajadust töötada välispiire käsitleva ühenduse õigusliku raamistiku konsolideerimise eesmärgil välja kohalikku piiriliiklust käsitlevad eeskirjad. Seda vajadust kinnitas 13. juunil 2002 nõukogu, võttes vastu Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiride haldamise kava, mille seejärel kinnitas 21. ja 22. juunil 2002. aastal Sevillas kogunenud Euroopa Ülemkogu.

(2) Laienenud ühendus on huvitatud sellest, et naaberriikide vahelised piirid ei tõkestaks kaubandust, sotsiaalset ja kultuurilist läbikäimist ega piirkondlikku koostööd. Selleks tuleks luua tõhus kohalik piiriliiklussüsteem.

(3) Kohaliku piiriliikluse kord kujutab endast erandit Euroopa Liidu liikmesriikide välispiire ületavate isikute piirikontrolli reguleerivatest üldeeskirjadest, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieeskirjad).[1]

[1] ELT L 105, 13.4.2006, lk 1.

(4) Ühendus peaks sätestama kriteeriumid ja tingimused, millest peetakse kinni, kui hõlbustatakse piirialade elanikel kohaliku piiriliikluse korra alusel välispiiri ületamist maismaal. Kõnealused eeskirjad peaksid tagama, et oleksid tasakaalus ühelt poolt *bona fide* piirialade elanike, kellel on seaduslik põhjus ületada tihti liikmesriigi välispiiri maismaal, abistamine ning teiselt poolt vajadus hoida ära ebaseaduslikku sisserännet ning kuritegevusest tulenevat potentsiaalset ohtu julgeolekule.

(5) Üldreeglina tuleks rikkumiste ärahoidmiseks kohaliku piiriliikluse luba väljastada vaid nendele isikutele, kes on seaduslikult elanud piirialas vähemalt ühe aasta. Kahepoolsetes lepingutes, mis on sõlmitud liikmesriikide ja kolmandate naaberriikidega, võib näha ette pikema elamisperioodi sätestamise. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, nagu näiteks alaealiste puhul, perekonnaseisu muutumise või maa pärimise korral, võivad kõnealused kahepoolsed lepingud ette näha ka lühema elamisperioodi.

(6) Kohaliku piiriliikluse luba tuleks piiriala elanikele välja anda sõltumata sellest, kas nende suhtes kohaldatakse viisanõuet vastavalt nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud.[1] Selle tulemusena tuleks seda määrust tõlgendada koostoimes nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1932/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001,[2] mille eesmärk on nende piirialade elanike viisakohustusest vabastamine, kellele on suunatud käesoleva määrusega kehtestatav kohaliku piiriliikluse kord. Sellest tulenevalt võib käesolev määrus jõustuda ainult koostoimes nimetatud muutmise määrusega.

---

1 EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 851/2005 (ELT L 141, 4.6.2005, lk 3).

2 Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk …

(7) Ühendus peaks sätestama piirialade elanikele kohaliku piiriliikluse lubade väljaandmise konkreetsed kriteeriumid ja tingimused. Need kriteeriumid ja tingimused peaksid olema kooskõlas kohaliku piiriliikluse korra alusel piiri ületavatele piiriala elanikele kehtestatud sissesõidunõuetega.

(8) Kohalikku piiriliiklust käsitlevate eeskirjade kehtestamine ühenduse tasandil ei tohiks mõjutada õigust vabale liikumisele, mida kasutavad liidu kodanikud ja nende pereliikmed ning kolmandate riikide kodanikud ja nende pereliikmed, kes ühelt poolt ühenduse ja selle liikmesriikide ja teiselt poolt asjaomaste kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingute kohaselt kasutavad õigust vabaks liikumiseks, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega. Kui piiriala elanike piiriliikluse hõlbustamine kohaliku piiriliikluse korra alusel tähendab vähem süstemaatilist kontrolli, tuleks seda laiendada kõikidele piirialas elavatele ühenduse vaba liikumise õigust kasutavatele isikutele.

(9) Kohaliku piiriliikluse korra rakendamiseks peaksid liikmesriigid säilitama või vajaduse korral sõlmima kahepoolseid lepinguid kolmandate naaberriikidega, tingimusel et lepingud on kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega.

(10) Käesolev määrus ei mõjuta Ceutas ja Melillas rakendatavat erikorda, millele viidatakse Hispaania Kuningriigi deklaratsioonis Ceuta ja Melilla linna kohta, mis on lisatud lepingu lõppaktile, millega Hispaania Kuningriik ühines 19. juunil 1990. aastal Schengenis allakirjutatud konventsiooniga, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta.[1]

(11) Liikmesriigid peaksid rakendama siseriiklikus õiguses ettenähtud karistusi piirialade elanike suhtes, kes rikuvad käesoleva määrusega kehtestatud kohaliku piiriliikluse korda.

(12) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse rakendamist käsitleva aruande. Vajadusel tuleks aruanne esitada koos seadusandlike ettepanekutega.

(13) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja -vabadusi ning järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

(14) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt maismaa välispiiril toimuva kohaliku piiriliikluse korra kehtestamise kriteeriumite ja tingimuste piiritlemist, mis mõjutab otseselt välispiire käsitlevat ühenduse *acquis*'d, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda on käesoleva määruse ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

---

[1] EÜT L 239, 22.9.2000, lk 69.

(15) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklitele 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel, mistõttu see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele. Arvestades asjaolu, et käesolev määrus arendab Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise alusel edasi Schengeni *acquis*'d, peaks Taani nimetatud protokolli artikli 5 kohaselt otsustama kuue kuu jooksul pärast käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeva, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.

(16) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu tähenduses, mis käsitleb nimetatud kahe riigi ühinemist Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega,[1] mis on seotud nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ[2] (mis käsitleb teatavaid kõnealuse lepingu rakenduseeskirju) artikli 1 punktis A osutatud valdkonnaga.

(17) Käesolev määrus on nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendus, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes.[3] Seetõttu ei osale Ühendkuningriik määruse vastuvõtmises ning see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele.

---

1 EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.
2 EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.
3 EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.

(18) Käesolev määrus on nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendus, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes.[1] Seetõttu ei osale Iirimaa määruse vastuvõtmises, see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele.

(19) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel allkirjastatud lepingu tähenduses, mis käsitleb Šveitsi Konföderatsiooni ühinemist Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega, mis on seotud otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonnaga, koostoimes nõukogu otsuste 2004/849/EÜ[2] ja 2004/860/EÜ[3] artikli 4 lõikega 1.

(20) Käesoleva määruse artikli 4 lõige b ja artikli 9 lõige c on sätted, mis põhinevad Schengeni *acquis*'l või on sellega muul viisil seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

---

1 EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.

2 Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta otsus 2004/849/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelisele lepingule Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega, allakirjutamist ning selle teatud sätete ajutist kohaldamist (ELT L 368, 15.12.2004, lk 26).

3 Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta otsus 2004/860/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelisele lepingule Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega, allakirjutamist ning selle teatud sätete ajutist kohaldamist (ELT L 370, 17.12.2004, lk 78).

I peatükk
Üldsätted

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse kohaliku piiriliikluse kord liikmesriikide välispiiril maismaal ja kehtestatakse sel eesmärgil kohaliku piiriliikluse luba.

2. Käesoleva määrusega volitatakse liikmesriike sõlmima või säilitama käesoleva määrusega kehtestatud kohaliku piiriliikluse korra rakendamiseks kahepoolseid lepinguid kolmandate naaberriikidega.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolev määrus ei mõjuta ühenduse ja siseriiklike õigusaktide sätteid, mida kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes seoses:

a) pikaajalise riigis viibimisega;

b) juurdepääsuga majandustegevusele ja sellega tegelemisega;

c) tolli- ja maksuküsimustega.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) "välispiir maismaal" – ühine maismaapiir liikmesriigi ja kolmanda naaberriigi vahel;

2) "piiriala" – ala, mis ei ulatu kaugemale kui 30 kilomeetrit piirist. Asjaomased riigid määratlevad artiklis 13 nimetatud omavahelistes kahepoolsetes lepingutes piirialadeks loetavad kohalikud haldusüksused. Kui osa sellisest haldusüksusest asub kaugemal kui 30 kilomeetrit piirist, kuid mitte kaugemal kui 50 kilomeetrit, loetakse seda piiriala osaks;

3) "kohalik piiriliiklus" – maismaal välispiiri regulaarne ületamine piiriala elanike poolt, et viibida piirialas näiteks sotsiaalsetel, kultuurilistel või põhjendatud majanduslikel põhjustel või peresidemete tõttu ja aja jooksul, mis ei ületa käesolevas määruses sätestatud tähtaegu;

4) "isikud, kes kasutavad ühenduse vaba liikumise õigust" –

   i) liidu kodanikud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 17 lõike 1 tähenduses ja kolmandate riikide kodanikud, kes on vaba liikumise õigust kasutavate liidu kodanike pereliikmed ning kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2004/38/EÜ[1];

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77). Parandatud versioon on avaldatud ELT L 229, 29.6.2004, lk 35.

ii) kolmandate riikide kodanikud ja nende mis tahes kodakondsuses pereliikmed, kes ühelt poolt vastavalt ühenduse ja selle liikmesriikide ja teiselt poolt kõnealuste riikide vahel sõlmitud lepingutele kasutavad õigust vabalt liikuda, mis on samaväärne liidu kodanike õigustega.

5) "kolmanda riigi kodanik" – isik, kes ei ole liidu kodanik Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 17 lõike 1 tähenduses ja keda ei ole loetletud punktis 4;

6) "piiriala elanik" – kolmanda riigi kodanik, kes on ametlikult elanud liikmesriigi naaberriigi piirialas artiklis 13 osutatud kahepoolsetes lepingutes sätestatud vähemalt üheaastase perioodi vältel. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel võib vastavalt nimetatud kahepoolsetele lepingutele lugeda sobivaks vähem kui ühe aasta pikkuse perioodi;

7) "kohaliku piiriliikluse luba" – III peatükis osutatud konkreetne dokument, mis annab seda omavale isikule kohaliku piiriliikluse korra alusel õiguse ületada välispiiri maismaal;

8) "Schengeni konventsioon" – konventsioon, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta.[1]

[1] EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19. Konventsiooni on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1160/2005 (ELT L 191, 22.7.2005, lk 18).

II peatükk
Kohaliku piiriliikluse kord

Artikkel 4

Sissesõidunõuded

Piiriala elanikud võivad ületada naaberliikmesriigi välispiiri maismaal kohaliku piiriliikluse korra alusel järgmistel tingimustel:

a) neil on kohaliku piiriliikluse luba ja kui seda nõuavad artiklis 13 osutatud asjakohased kahepoolsed lepingud, kehtiv reisidokument või kehtivad reisidokumendid;

b) tegemist ei ole isikutega, kellele on Schengeni infosüsteemis (SIS) kehtestatud sissesõidukeeld;

c) tegemist ei ole isikutega, kes ohustaks mis tahes liikmesriigi avalikku korda, sisejulgeolekut, rahvatervist või rahvusvahelisi suhteid, ja eriti siis, kui liikmesriikide andmebaaside vahendusel ei ole samadel alustel kehtestatud sissesõidukeeldu.

Artikkel 5

Piirialas viibimise kestus

Iga kohaliku piiriliikluse korra alusel toimuva katkestamata viibimise maksimaalne lubatud kestus ei tohi ületada kolme kuud ja määratakse artiklis 13 loetletud kahepoolsete lepingutega.

Artikkel 6

Sisenemis- ja väljumiskontroll

1. Liikmesriigid teostavad artiklis 4 loetletud tingimuste täitmise tagamiseks piiriala elanike sisenemis- ja väljumiskontrolli.

2. Kohaliku piiriliikluse korra kohaselt ei lööda kohaliku piiriliikluse loale sisenemis- ega väljumistemplit.

3. Lõige 1 ei piira artiklit 15.

III peatükk

Kohaliku piiriliikluse luba

Artikkel 7

Kohaliku piiriliikluse loa kehtestamine

1. Käesolevaga kehtestatakse kohaliku piiriliikluse luba.

2. Kohaliku piiriliikluse loa territoriaalne kehtivus on piiratud loa väljastanud liikmesriigi piirialaga.

3. Kohaliku piiriliikluse loale kantakse selle omaniku foto ja vähemalt järgmine teave:

a) loa omaniku eesnimi, perekonnanimi, sünnikuupäev, rahvus ja elukoht;

b) loa väljastaja, väljastamise kuupäev ja kehtivus;

c) piiriala, mille piires loa omanikul on õigus liikuda;

d) kehtiva reisidokumendi või -dokumentide number (numbrid), mis vastavalt artikli 9 punktile a annavad loa omanikule õiguse ületada välispiire.

Loale märgitakse selgesõnaliselt, et loa omanikul puudub õigus liikuda väljaspool piiriala ja rikkumise eest kohaldatakse artiklis 17 ettenähtud karistusi.

Artikkel 8

Kohaliku piiriliikluse loa turvaelemendid ja tehniline kirjeldus

1. Kohaliku piiriliikluse loa turvaelemendid ja tehniline kirjeldus on kooskõlas nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 1030/2002, millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks.[1]

[1] EÜT L 157, 15.6.2002, lk 1.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele vastavalt lõikele 1 koostatud kohaliku piiriliikluse loa näidise.

Artikkel 9

Väljastamise tingimused

Kohaliku piiriliikluse loa võib väljastada piiriala elanikele, kes:

a) omavad kehtivat reisidokumenti või -dokumente, mis annavad õiguse ületada välispiire vastavalt Schengeni konventsiooni artikli 17 lõike 3 punktile a;

b) esitavad dokumendid, mis tõendavad, et neil on piiriala elaniku staatus ja seaduslik alus ületada kohaliku piiriliikluse korra alusel sageli maismaal välispiiri;

c) ei ole isikud, kellele on SISis kehtestatud sissesõidukeeld;

d) tegemist ei ole isikutega, kes ohustaks mis tahes liikmesriigi avalikku korda, sisejulgeolekut, rahvatervist või rahvusvahelisi suhteid, eriti kui liikmesriikide andmebaaside vahendusel ei ole samadel alustel kehtestatud sissesõidukeeldu.

Artikkel 10

Kehtivus

Kohaliku piiriliikluse luba kehtib vähemalt üks aasta ja maksimaalselt viis aastat.

Artikkel 11

Väljastamise lõivud

Kohalikuks piiriliikluseks väljastatavate lubade taotluste menetlemise halduskuludele vastavad lõivud ei tohi ületada lühiajaliste mitmekordsete viisade taotluste menetlemise lõive.

Kohaliku piiriliikluse loa võib väljastada tasuta.

Artikkel 12

Väljastamine

1. Kohaliku piiriliikluse luba võib välja anda artiklis 13 osutatud mitmepoolsetes lepingutes määratud konsulaat või haldusasutus.

2. Liikmesriigid peavad keskregistrit taotletud, väljastatud, pikendatud ja tühistatud või kehtetuks tunnistatud kohaliku piiriliikluse lubade kohta ja määravad riikliku kontaktpunkti, mis vastutab teiste liikmesriikide nõudmise korral antud registrisse kantud lubade kohta teabe viivitamata esitamise eest.

IV peatükk
Kohaliku piiriliikluse korra rakendamine

Artikkel 13

Liikmesriikide ja naabruses asuvate kolmandate riikide vahelised kahepoolsed lepingud

1. Kohaliku piiriliikluse korra rakendamiseks on liikmesriikidel lubatud sõlmida kahepoolseid lepinguid kolmandate naaberriikidega, tingimusel et need on kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega.

   Liikmesriigid võivad jätkata kolmandate naaberriikidega juba sõlmitud piiriliiklust käsitlevaid kahepoolseid lepinguid. Selleks et sellised lepingud oleksid kooskõlas käesoleva määrusega, muudavad liikmesriigid neid nii, et kõik mittevastavused oleksid kõrvaldatud.

2. Enne kolmandate naaberriikidega kohalikku piiriliiklust käsitlevate kahepoolsete lepingute sõlmimist või olemasolevate lepingute muutmist konsulteerivad liikmesriigid komisjoniga, et kontrollida lepingute vastavust käesolevale määrusele.

   Kui komisjon leiab, et leping on käesoleva määrusega kokkusobimatu, teavitab ta sellest asjaomast liikmesriiki. Liikmesriik astub vajalikud sammud, et muuta lepingut nii, et mõistliku aja jooksul oleksid kõrvaldatud kõik avastatud mittevastavused.

3. Kui ühendus või asjaomased liikmesriigid ei ole sõlminud üldist tagasivõtulepingut kolmanda riigiga, siis lisatakse selle riigiga sõlmitavatesse kohalikku piiriliiklust puudutavatesse kahepoolsetesse lepingutesse sätted käesoleva määrusega kehtestatud kohaliku piiriliikluse korda rikkunud isikutele loa uuesti väljastamise lihtsustamise kohta.

Artikkel 14

Võrdse kohtlemise põhimõte

Artiklis 13 nimetatud kahepoolsetes lepingutes tagavad liikmesriigid, et kolmas riik kohtleks ühenduse vaba liikumise õigust kasutavaid isikuid ja asjaomase liikmesriigi piirialal seaduslikult elavaid kolmanda riigi kodanikke vähemalt samaväärselt asjaomase kolmanda riigi piiriala elanikega.

Artikkel 15

Piiriületuse hõlbustamine

1. Artiklis 13 osutatud kahepoolsed lepingud võivad sisaldada piiriületuse hõlbustamist käsitlevaid sätteid, mille kohaselt võivad liikmesriigid:

   a) luua piiräärsete alade elanike tarvis spetsiaalsed piiriületuspunktid;

   b) reserveerida tavalistes piiripunktides piirialade elanikele spetsiaalsed teed või

   c) võttes arvesse kohalikke tingimusi ja kui erandkorras on selleks erivajadus, lubada piiriala elanikel ületada maismaal välispiiri kindlates kohtades väljaspool piiriületuspunkte ja selleks ette nähtud aega.

2. Kui liikmesriik otsustab hõlbustada piiriala elanike piiriületust vastavalt lõikele 1, laieneb see kõikidele piirialas elavatele ühenduse vaba liikumise õigust kasutavatele isikutele.

3. Lõike 1 punktis a osutatud piiriületuspunktides ja lõike 1 punktis b osutatud teedel kontrollitakse tavaliselt sagedase maismaal välispiiri ületamise tõttu piirivalvuritele hästi tuttavaid ja korrapäraselt piiri ületavaid isikuid pisteliselt.

   Aeg-ajalt tuleb neid isikuid ette hoiatamata ja ebaühtlaste ajavahemike järel põhjalikult kontrollida.

4. Kui liikmesriik otsustab hõlbustada piiriala elanike piiriületust vastavalt lõike 1 punktile c:

   a) lisaks artikli 7 lõikes 3 nõutud teabele sisaldab kohaliku piiriliikluse luba üksikasju maismaal välispiiri ületamise koha ja asjaolude kohta;

   b) asjaosaline liikmesriik teostab pistelist kontrolli ja korrapärast vaatlus- ja patrulltegevust eesmärgiga hoida ära loata piiriületused.

V peatükk
Lõppsätted

Artikkel 16

Ceuta ja Melilla

Käesolev määrus ei mõjuta Ceutas ja Melillas rakendatavat erikorda, millele viidatakse Hispaania Kuningriigi deklaratsioonis Ceuta ja Melilla linna kohta, mis on lisatud lepingu lõppaktile, millega Hispaania Kuningriik ühines Schengeni lepingu rakendamise konventsiooniga.

Artikkel 17

Karistused

1. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määrusega kehtestatud ja artiklis 13 osutatud kahepoolsete lepingute alusel rakendatava kohaliku piiriliikluse korra rikkumisel rakendatakse siseriikliku õigusega ettenähtud karistusi.

2. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning sisaldama vastava kohaliku piiriliikluse loa kehtetuks tunnistamise või tühistamise võimalust.

3. Liikmesriigid peavad eraldi arvestust kõigi kohaliku piiriliikluse korra rikkumiste ja karistuste üle, mis on määratud kooskõlas lõikega 1. Teistele liikmesriikidele ja komisjonile edastatakse vastav teave iga kuue kuu järel.

Artikkel 18

Aruanne kohaliku piiriliikluse korra kohta

Hiljemalt 19. jaanuaril 2009 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määrusega kehtestatud ja käesolevas määruses sätestatud eeskirjade kohaselt sõlmitud või kehtima jäetud kahepoolsete lepingutega rakendatud kohaliku piiriliikluse korra rakendamist ja toimimist käsitleva aruande. Sellele lisatakse vajadusel asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

Artikkel 19

Kahepoolsetest lepingutest teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni artiklis 13 osutatud kahepoolsete lepingute sõlmimisest, denonsseerimisest ja muutmisest.

2. Komisjon teeb vastavalt lõikele 1 osutatud teabe liikmesriikidele ja üldsusele kättesaadavaks, avaldades selle *Euroopa Liidu Teatajas* või kasutades muid asjakohaseid vahendeid.

Artikkel 20

Schengeni konventsiooni sätete muutmine

Schengeni konventsiooni artikli 136 lõike 3 sätted asendatakse järgmisega:

“3. Lõiget 2 ei kohaldata kohalikku piiriliiklust käsitlevate kahepoolsete lepingute suhtes, millele viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1931/2006, millega kehtestatakse maismaal liikmesriikide välispiiril toimuva kohaliku piiriliikluse eeskirjad[*].

_____

[*] ELT L 405, 30.12.2006.”

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav liikmesriikides kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 20. detsember 2006

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA